

פרשת צו

Haftarah Tzav

Yirmiyah (Jeremiah) 7:21-8:3; 9:22-23

כא כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו
 על-זבחיכם ואכלו בשר: כב כי לא-דברתי
 את-אבותיכם ולא צויתים ביום הוציאני אותם מארץ
 מצרים על-דברי עולה וזבח: כג כי אם-את-הדבר הזה
 צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים
 ואתם תהיו-לי לעם והלכתם בכל-הדרך אשר אצוה
 אתכם למען ייטב לכם: כד ולא שמעו ולא-הטו
 את-אזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו
 לאחור ולא לפנים: כה למן-היום אשר יצאו אבותיכם
 מארץ מצרים עד היום הזה ואשלח אליכם
 את-כל-עבדי הנביאים יום השכם ושלח: כו ולוא שמעו
 אלי ולא הטו את-אזנם ויקשו את-ערפם הרעו
 מאבותם: כז ודברת אליהם את-כל-הדברים האלה ולא
 ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענוכה: כח ואמרת
 אליהם זה הגוי אשר לוא-שמעו בקול יהוה אלהיו ולא
 לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפיהם: כט גזי

נִזְרַךְ וְהִשְׁלִיכִי וּשְׂאֵי עַל־שְׂפִימִם קִינָה כִּי מָאֵס יְהוָה
 וַיִּטֹּשׁ אֶת־דָּוָר עֲבָרְתוֹ: ל כִּי־עָשׂוּ בְנֵי־יְהוּדָה הֲרַע
 בְּעֵינַי נְאֻם־יְהוָה שְׁמוֹ שְׁקוּצִיָּהֶם בְּבַיִת
 אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו לְטִמְאוֹ: לא וּבָנוּ בַמּוֹת הַתֶּפֶת
 אֲשֶׁר בְּגֵיא בֶן־הַנֶּם לְשׂוֹף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם
 בָּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עֲלִתָה עַל־לְבָי: לב לִכֵּן
 הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יֵאמָר עוֹד הַתֶּפֶת וְגֵיא
 בֶן־הַנֶּם כִּי אִם־גֵּיא הִהְרֵגָה וְקִבְרוּ בַתֶּפֶת מֵאִין מְקוֹם:
 לג וְהִיְתָה נִבְלַת הָעַם הַזֶּה לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
 וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיד: לד וְהִשְׁבַּתִּי | מֵעַרֵי יְהוּדָה
 וּמִחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם קוֹל שֹׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל
 כָּלָה כִּי לְחָרְבָה תִּהְיֶה הָאָרֶץ:

פרק ח

א בַּעַת הַהִיא נְאֻם־יְהוָה יוֹצִיאוּ אֶת־עַצְמוֹת
 מַלְכֵי־יְהוּדָה וְאֶת־עַצְמוֹת־שָׂרָיו וְאֶת־עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים
 וְאֵת | עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֵת עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי־יְרוּשָׁלַם
 מִקְבְּרֵיהֶם: ב וּשְׁטָחוּם לְשֶׁמֶשׁ וְלִירַח וְלִכְל | צִבָּא
 הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר אֶהְבּוּם וְאֲשֶׁר עֲבָדוּם וְאֲשֶׁר הִלְכוּ
 אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דָּרְשׂוּם וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם לֹא יֵאֲסְפוּ
 וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמָן עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה יְהִיוּ: ג וּנְבַחַר מוֹת
 מִחַיִּים לְכָל הַשְּׂאֲרִית הַנְּשֹׂאָרִים מִן־הַמְּשֻׁפָּחָה הֲרַעָה

הַזֹּאת בְּכֹל־הַמְּקוֹמוֹת הַנְּשֹׂאִים אֲשֶׁר הִדְחִיתִים שָׁם נְאֻם
 יְהוָה צְבָאוֹת:
 כֹּה | אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי־תְהִלָּתְכֶם בְּחִכְמֹתוֹ וְאֵל־יְתִהְלֵל
 הַגְּבוּר בְּגְבוּרָתוֹ אֱלֹהֵי־תְהִלָּתוֹ עָשִׂיר בְּעֲשָׂרוֹ: כִּי
 אִם־בְּזֹאת יְתִהְלֵל הַמְּתִהְלֵל הַשֶּׁכֶל וַיֵּדַע אוֹתִי כִי אֲנִי
 יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מְשַׁפֵּט וְצַדִּיקָה בָאָרֶץ כִּי־בְאֵלֶּה חִפְצָתִי
 נְאֻם־יְהוָה:

21. Thus says Hashem of hosts, the Elohim of Israel; Add your burnt offerings to your sacrifices, and eat meat. 22. For I did not speak to your fathers, nor commanded them in the day that I brought them out of the land of Egypt, concerning burnt offerings or sacrifices; 23. But this thing I commanded them, saying, Obey my voice, and I will be your Elohim, and you shall be my people; and walk in all the ways that I have commanded you, that it may be well with you. 24. But they did not listen, nor inclined their ear, but walked in the counsels and in the stubbornness of their evil heart, and went backward, and not forward. 25. Since the day that your fathers came forth out of the land of Egypt until this day I have sent to you all my servants the prophets, from early in the morning;

26. Yet they did not listen to me, nor inclined their ear, but hardened their neck; they did worse than their fathers. 27. Therefore you shall speak all these words to them; but they will not listen to you; you shall also call to them; but they will not answer you. 28. But you shall say to them, This is a nation that does not obey the voice of Hashem their Elohim, nor receives correction; truthfulness has perished, and is cut off from their mouth. 29. Cut off your hair, O Jerusalem, and throw it away, and take up a lamentation on the high hills; for Hashem has rejected and forsaken the generation of his wrath. 30. For the people of Judah have done evil in my sight, says Hashem; they have set their abominations in the house which is called by my name, to pollute it. 31. And they have built the high places of Tophet, which is in the valley of Ben-Hinnom, to burn their sons and their daughters in the fire; which I did not command them, nor did it come into my heart. 32. Therefore, behold, the days come, says Hashem, that it shall no more be called Tophet, nor the valley of Ben-Hinnom, but the Valley of Slaughter; for they shall bury in Tophet, because there is no place elsewhere. 33. And the carcasses of this people shall be food for the birds of heaven, and for the beasts of the earth; and none shall scare them away. 34. Then will I cause to cease from the cities of Judah, and from the streets of Jerusalem, the voice of mirth, and the voice of gladness, the voice of the bridegroom, and the voice of the bride; for the land shall be desolate.

Chapter 8

1. At that time, says Hashem, they shall bring out the bones of the kings of Judah, and the bones of his princes, and the bones of the priests, and the bones of the prophets, and

the bones of the inhabitants of Jerusalem, out of their graves; 2. And they shall spread them before the sun, and the moon, and all the host of heaven, whom they have loved, and whom they have served, and after whom they have walked, and whom they have sought, and whom they have worshipped; they shall not be gathered, nor be buried; they shall be for dung upon the face of the earth. 3. And death shall be chosen rather than life by all the remnant of those who remain of this evil family, who remain in all the places where I have driven them, says Hashem of hosts.

22. Thus says Hashem, Let not the wise man glory in his wisdom, nor let the mighty man glory in his might, let not the rich man glory in his riches; 23. But let him who glories glory in this, that he understands and knows me, that I am Hashem who exercises loving kindness, justice, and righteousness, in the earth; for in these things I delight, says Hashem.